

[Gottschalk-Hansen.]

at han fandt det påkrævet, at der foretoges visse ændringer og lempelser i den gældende lov.

Konsekvensen af denne indstilling ser vi i det kompleks af lovforslag, der nu er forelagt det høje ting. Jeg må sige, at det er et meget spinkelt resultat, man i regeringen er nået frem til. Der er ikke megen fantasi eller beslutsomhed i den måde, hvorpå man prøver at løse problemerne. Man skubber dem simpelt hen fra sig, ud i en ukendt fremtid, dels ved at udsætte den 13. almindelige vurdering et år, dels ved at udsætte tidspunktet for den særlige indkomstskats ikrafttræden. Det er faktisk det eneste kontante, der sker. Og når året er gået og valget overstået, ja, så er der jo en helt ny situation.

Den i lovforslagets § 3, stk. 1 og 2, foreslåede fiksering er jo kun en midlertidig løsning, som hverken helt eller halvt tilfredsstillende oppositionens velmotiverede krav, men det tilfredsstillende åbenbart heller ikke ministeren selv — ellers ville omtalte direktiv vel næppe være givet.

Lovforslagets § 4 er ganske enkelt en lovfæstelse af den praksis, der hidtil har fundet sted i overensstemmelse med lovens § 69. Nu prøver man ved lov at fastsætte, hvad der hidtil har været udøvet administrativt. Der er således ikke noget nyt i den bestemmelse, i det mindste ikke noget væsentligt nyt.

Lovforslagets §§ 1 og 2, der drejer sig om udskydelse af den 13. almindelige vurdering fra 1. september 1964 til 1. september 1965, er jeg villig til at drøfte i det udvalg, der bliver nedsat; men jeg må indtil videre forbeholde mig min og mit partis stilling til selve udsættelsen. For os er det jo afgørende — som det ærede medlem hr. Axel Kristensen lige har sagt — at lovreglerne om grundstigningsskyld ophæves, og sker dette, er ministerens udsættelse ganske upåkrævet. Hvis vort forslag mod forventning skulle blive stemt ned, foreligger der jo en anden situation. Det skal imidlertid ikke forties, at det konservative folkeparti er meget interesseret i en forenkling af hele vor ejendomsbeskatning. I øjeblikket arbejder vi, så vidt jeg ved, med 7 forskellige former for ejen-

domsbeskatning — et lovkompleks, der er så indviklet og kompliceret, at det mest af alt minder om en uigennemtrængelig jungle. En simplificering er i allerhøjeste grad påkrævet.

På mit partis landsrådsmøde i november 1963 vedtog vi at arbejde for en sådan forenkling, og kan en udsættelse af den 13. almindelige vurdering i 1 år medvirke til en forsvarlig og fornuftig løsning af dette problem, skal forslaget ikke møde modstand fra min side.

Men tilbage bliver dog den ulyksalige grundstigningsskyld. Ministeren erkender — som der står i bemærkningerne til lovforslaget — at der siden den 12. almindelige vurdering — altså siden den 1. september 1960 — er opstået skævheder og urimeligheder, som bør rettes. Hvorfor stiller ministeren så i den aktuelle situation forslag om en fiksering på nuværende niveau? Det synes dog temmelig ulogisk. Og når finansministeren i sit direktiv til ekspertudvalget vælger 1960 som basisår for begået uret, hvad er så motiveringen for denne tidsgrænse? Jeg vil med interesse høre ministerens svar på dette spørgsmål: hvad der motiverer, at man vælger lige bestemt året 1960 som skæringspunkt, når det drejer sig om at råde bod på den begåede urimelighed.

Jeg vil også gerne spørge den højtærede minister, om han ikke tror, der kan konstateres urimeligheder og skævheder i den fastsatte grundværdistigning i tiden før 1960. Det ville dog være højst ejendommeligt, om de omtalte og af ministeren erkendte fejl kun skulle have fundet sted gennem de sidste 3½ år.

Jeg er helt overbevist om — og sidder i øvrigt selv inde med materiale, der godtgør dette — at der kan fremføres adskillige eksempler på en højst uheldig virkning af loven i tiden før 1. april 1960. Er det regeringens mening, at de mennesker, der således gennem en årrække har lidt under denne uret, stadig skal blive ved dermed?

For nogen tid siden deltog jeg i et diskussionsmøde med den højtærede finansminister, og emnet var den afgiftspligtige grundstigning. Jeg noterede ved den lejlighed et par udtalelser, som blev fremsat af den højtærede minister. Om grundstig-